

ПРЫМЕТНІКІ З СУФІКСАМ *-Н-* У МОВЕ ЗАМОЎ ГОМЕЛЬШЧЫНЫ

Артыкул прысвечаны аналізу прыметнікаў з суфіксам -н- у мове замоў Гомельшчыны. Паказана, што большасць дэрыватаў ужываецца у пераносным значэнні, што павялічвае багацце сэнсавых адценняў як асобных слоў-вобразаў, так і твораў у цэлым і сведчыць аб веры чалавека ў чудадзейную, магічную сілу замоў.

Замовы – рытмічна арганізаваныя творы формульнага характару, якім надавалася сіла магічнага ўздзеяння для дасягнення розных практычных мэтаў [1, 180]. Яны з'яўляюцца адным з самых старажытных жанраў вуснай народнай творчасці і адлюстроўваюць міфалагічныя ўяўленні нашых продкаў. Замовы лічыліся найбольш дзейным сродкам уздзеяння на чалавека і розныя рэаліі навакольнага асяроддзя. Вера ў магічную сілу замоў захавалася да нашага часу.

Аналіз лексікі лекавых замоў, сабраных на Гомельшчыне [2], паказвае, што гэты пласт народнай культуры вылучаецца яркай вобразнасцю. Эмацыянальнасць, экспрэсіўнасць слоў і вобразаў, накіраваных на выгнанне хваробы, дасягаецца ў значнай ступені дзякуючы выкарыстанню разнастайных прыметнікаў, шматлікая група якіх (больш за 70 адзінак) утворана ад асноў назоўнікаў пры дапамозе суфікса *-н-*.

Значная колькасць выяўленых прыметнікаў утворана ад асноў абстрактных назоўнікаў: *брачны, галодны, грэшны, жаласны (жалосны), карысны, моцны, радасны, сільны, скорбны, смачны, смежны, страшны, ужасны, хлопатны: Сілы нябесныя, чаша брачная, ісцелі Панцелеймон, сваім дарам раба божага (імя)... [2, 169]; Як слюна галодная ў роце сохне, так у раба божага (імя) скула засохне... [2, 89]; 3-над чорнага каменя вызываю сілу цёмную, сілу цёмную, справу грэшную... [2, 169]; Первым разам, божым часам заговарываю вас, 12 валаснёў проціперсіца, занадзіца, ветраная, водзяная, урошчная, пабошная, падзіўная, пасмешная, жаласная, радасная... [2, 20]; Зоры-зарыцы, красныя дзявіцы, возьміце вы ад этага раба божага (імя) крыксы-плаксы, наішніцы ... жаласныя і карысныя, уцешныя і прышчэпныя, светаваыя і заравыя... [2, 94]; А будзь, маё слова, моцнае на сціханне крыві ў раба (імя) на сей час і сію мінуту... [2, 68]; ... ворону коно шёлковай травы не с'едаць, сільной росы не співаць... [2, 199]; Покрой ты, зарніца, мои зубы скоробные своєю фатою от проклятого лимара... [2, 76]; Там сталы засціланыя і кубкі наліваныя, там табе піцenne, ядзенне, смачнае ўжыванне, лёгкае дыханне... [2, 24]; Прымі ету рожу, ад этага чалавека калочую, гаручую, лалучую, смежную... [2, 92]; ... усе жывыя і мёртвыя пойдут на страшны суд... [2, 196]; Забарані нас і рабу божую (імя) ад ужаснай язвы... [2, 88].*

Шэраг прыметнікаў утвораны ад назоўнікаў з часавым значэннем: *абедні, вечны, вячэрні (вечерні), гадзінны, дзённы, мінутны, начной, палудзённы, палуначны, паўночны, ранні, часінны: Шла Маць Прачыстая проці ўтранней, абедней, вячэрняй зары... [2, 34]; ... так і здароў буйной галаве раба (імя) будзе ва векі вечныя... [2, 170]; Сінюшка, жаўтушка, сінявачка, паляначка, урочная, прыдзевочная, часінная, гадзінная... [2, 95]; ... так рабе божай (імя) мучыцца не доўга, часок мінутны... [2, 27]; толькі ўмалю прыстрэк мужыцкі, парабочкі, дзённы, начны, паўночны... [2, 59]; Зорачкі-мамачкі ранніе і вечерніе, дзённыя і палудзённыя, начныя і палуначныя... [2, 41].*

Ад асноў матэрыяльна-рэчывых назоўнікаў

утвораны прыметнікі са значэннем саставу, прызначэння, якасці: *булатны, бумажны, вінны, водны, гразны, жалезны, жамчужны, каменны, малочны, медны, пенны, сахарны, срэбны, стальны: На том камне сядзела дзявіца-масцярыца, дзяржала іглу булатную, зашывала рану крываваю... [2, 40]; Еду за мора, за красныя дзевіцы, на бумажныя пярыны... [2, 27]; Як гэтым царыкам у кучу не схадзіца, за цясовыя сталы не садзіца, вінных чар не наліваці... [2, 205]; Памагіце мне вышаптаць, выгаварыць усякі прычыны ўраджённыя, злённыя, прыдуманая, прыстроеныя, сухотныя, водныя, каменныя... [2, 32]; Штоб вочы сматрэлі, вушы ні балелі ў рабы (імя), адкаціліся, атваліліся к чужым берагам, на гразную воду, на сырую неполаду... [2, 146]; Як у моры сінім да на крутым беразе ёсць Алатыр-камень, на камне том расце кукіш-трава, калі згрызаеш і жкусаеш усе валасы медныя, усе зубы жалезныя... [2, 87]; ... на той траве – жамчужная раса... [2, 137]; Рака малочная, вадзяная і крывяная... [2, 28]; ... хай раб (імя) не п'е віна зелена, брагу хмельну піва пенна [2, 168]; Твая хатка ў лазе, на курынай назе, там сталы засціланы, кубкі наліваны, сахарныя напіткі... [2, 82]; Месяц ты, месяцчык, срэбныя рожкі, золтыя ножкі... [2, 68]; Бег ваўчок, стальныя хвасток, ільняныя ножкі... [2, 44].*

У мове замоў Гомельшчыны сустракаюцца прыметнікі, утвораныя ад назоўнікаў са значэннем месца, напрамкаў свету: *балотны, банны, восточны, горны, лясны, рачны, усходні: Гэй вы, змяі лясныя, балотныя і падкалодныя, спаўзайцеся, збірайцеся... [2, 46]; Ты, зоры-зорніца, зоры – красна дзевіца, зоры Маріямьяна, ... от віхря сільного, от банного, от водяного, от лесного... [2, 52]; Встану, благословясь, пойду, перехресцясь із дверей в двери, із ворот в ворота, под восток, под восточну сторону... [2, 58]; У тебя, распроклятое, отсекаю лапу я и бросаю в леса дремучие, ... четвертую скидываю с горной кручи... [2, 150]; Цар рачны, дай вады наболтанай... [2, 165]; Устану я, раб боже (імя), благаслаўлюся, найду, перахрышчуся, з дзвэрэй у дзвэрэй, з варот у вароты, над усходнюю старану... [2, 193].*

Асобныя прыметнікі ўтвораны ад назваў органаў і частак цела чалавека (*глазны, галаўны, жыльны, зубны, костны, пулавінны*), ад назваў хвароб чалавека, іх прычыны (*каўтунны, прастудны, прыгаворны, сухотны, урочны*): *Выгаварваю скулу-скуліцу, красную дзявіцу, ... рабіцу касцяную, грудавную, галаўную, глазную... [2, 212]; Зуб, зуб, не балі, зубную боль удалі... [2, 26]; Ламоціца, шчипоціца, костны радзімец, усе суставы і полусуставы, ... не скрыпіце... [2, 57]; Ты, шчука, вынь з раба божага (імя) грыжы-кілу красну, белу, нутрану, касцяну, жыльну, пулавінну, мядову... [2, 89]; ... Бога упрашываю скулу ўрочную, прыгаворную, прышчыкаватую, бураватую, каўтунную... [2, 32]; Там яны гуляюць і сталы засцілаюць, і ўсіх лішаёў дажыдаюць: і красных, і белых, і дуплёных, і калёных, і падзіўных, і прастудных... [2, 33]; Памагіце мне вышаптаць, выгаварыць усякі прычыны ураджённыя, злённыя, прыдуманая, прыстроеныя, сухотныя... [2, 32].*

Нязначная колькасць прыметнікаў утворана ад адушаўлёных назоўнікаў, якія абазначаюць назвы асоб, чыноў нябеснай іерархіі (*вражны, апостальны, гасподні*), назвы жывёл (*конны*): ... *избави нас от всех навет вражних...* [2, 179]; *На моры, на акіяне, на востраве Буяне стаіць саборная апостальная царква...*[2, 154]; *Ранняя зараніца, гасподняя памашніца...* [2, 20]; *Первым разам, добрым часам выгаварваю зляк ляконны, пуганны, начны, палуночны,*

дзённы, палудзённы, ... парасячы, конны... [2, 156].

Такім чынам, аналіз прыметнікаў з суфіксам *-н-* у мове замоў Гомельшчыны паказвае, што названыя ўтварэнні – распаўсюджаная з’ява. Большасць дэрыватаў ужываецца, як правіла, у пераносным значэнні, што павялічвае багацце сэнсавых адценняў як асобных слоў-вобразаў, так і твораў у цэлым і сведчыць аб веры чалавека ў чудадзейную, магічную сілу замоў.

Літаратура

1. Беларуская міфалогія: энцыклапедычны слоўнік / С. Санько [і інш.], склад. І. Клімковіч. – Мінск: Беларусь, 2006. – 599 с.
2. Вяргеенка, С. А. «На моры-акіяне, на востраве Буяне...» (лекавыя замовы Гомельшчыны): фальклорна-этнаграфічны зборнік / С. А. Вяргеенка; пад рэд. В. С. Новак. – Гомель: ГДУ імя Ф. Скарыны, 2009. – 220 с.